

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoE/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8208200147
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8208200147.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35 807 598 proti povinnej M. F., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., o vymoženie 555 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného a Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 5Er 12/2008-21 zo dňa 19.11.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného nepripustil a exekúciu zastavil z dôvodu, že sa vymáha plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ individuálne nevyjednal. Ak by spor vyvolal dodávateľ, spotrebiteľ by sa musel podrobiť rozhodcovskému konaniu. O trovách exekúcie rozhodol tak, že o nich rozhodne osobitným uznesením.

Oprávnený v odvolaní navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Navrhol konanie prerušiť a predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS navrhlo uznesenie vo výroku o jeho nepripustení do konania zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Na margo návrhu na prejudiciálne konanie, aby Súdny dvor rozhodol o otázke, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdného dvora, ktorá nepodporuje právny názor oprávneného, a to napr. rozsudok Súdného dvora Pannon C- 243/08, rozsudok Súdného dvora Asturcom C- 40/08, rozsudok Súdného dvora Freiburger Kommunalbauten C-237/02, rozsudok Súdného dvora Mostaza Claro C-168/05.

Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-243/08 Pannon).

Za tohto stavu odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. zamietol.

Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvého stupňa aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 146/2011, 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011).

Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávného a obchodnoprávného kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010 ani právneho názoru, ktorý by mal byť oprávnenému známy z uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 6CoE 73/2012, 6CoE 74/2012, 6CoE 95/2012, 6CoE 16/2012, 6CoE 12/2011, 6CoE 173/2011, 6CoE 1/2012 20CoE 40/2012, 20CoE 70/2012, 20CoE 73/2012, 20CoE 132/2012, 20CoE 200/2012, 20CoE 210/2012 (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 610/2012). Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoE 66/2012, 6CoE 256/2012).

Na veci nič nemení uzavretie zmluvy o úvere pred 1.1.2008, pretože súdu nič nebráni judikovať nekalosť rozhodcovskej doložky podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zakotvanej do zákona od 1.4.2004 (k spotrebiteľskej zmluve pozri § 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012). Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky odvolací súd vidí rovnako ako súd prvého stupňa tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 400 km na rozhodcovské konanie je odradzujúca. (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Oceano grupo editorial).

Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníctvu v exekučnom konaní odvolací súd poznamenáva, že niet rozumného dôvodu vylučovať z aplikácie práve ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 251

ods.4 O.s.p. V exekučnom konaní vedenom na základe rozhodcovského rozsudku sa posudzujú aj otázky, ktoré majú význam v základnom konaní (či je plnenie objektívne možné, či neodporuje dobrým mravom, či nejde o právom nedovolené plnenie; § 45 zákona č. 244/2002 Z.z.). Nejde teda len o aspekt vymoženía bez ďalšieho. A práve v upozornení vedľajšieho účastníka treba vidieť jeho význam aj v takomto vykonávacom súdnom konaní.

V tejto súvislosti je však významné konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1Cdo 106/2008 z 28.11.2008, v zmysle ktorého v exekučnom konaní vedenom podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov je vedľajšie účastníctvo pojmovo vylúčené. Predmetné rozhodnutie bolo dňa 29.5.2013 Najvyšším súdom Slovenskej republiky prijaté ako stanovisko k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne vrátane osvojenia si dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.